

boere, som boe saa nær ved Kjøbstaden, hvor der er Dyrighed og Assistance nok til at have Tilsyn med dem.

v. Støcken: Det er mig dog bekjendt, at med Hensyn til Marfordenen og Marffreden har Beboelse tæt omkring Kjøbstæderne meget uheldige Indvirkninger, idetmindste hvor jeg hører hjemme. Dette vilde jeg blot udtale.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemningen, hvorved Udkastets § 2 saalydende: Det i Forordningen af 18de Decbr. 1811 indeholdte Forbud imod Ølbryggeriers Anlæg paa Kjøbstadsjorder skal ligeledes være ophævet

ved t o g e s eenstemmigt med 46 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte § 3 med de dertil stillede Ændringsforslag under Forhandling. Jeg maa bemærke, at, saaledes som Listen over de fremkomne Ændringsforslag udviser, har Udvalgets Majoritet tilbagetaget det af det tidligere stillede subsidiaire Forslag, og istedetfor det tillet 2 andre. Jeg skal spørge, om nogen Anden optager det tilbagetagne subsidiaire Forslag? (Dphold). Det er altsaa bortfaldet. Dernæst skal jeg bemærke, at det af den første Landstingsmand for 1ste Kreds (H. P. Hansen) er forlangt, at det af Udvalgets Majoritet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag underkastes en Deling, saaledes at den første Deel af Forslaget kommer til at bestaae af det første Punktum, den anden Deel af det næste og sidste Punktum, saa at sidste Deel begynder med: Forsaa vidt en Landbrygger ønsker o. s. v. Jeg maa spørge, om der fra Thingets Side er Noget mod denne Deling at indvende? (Nei!). Den vil altsaa finde Sted. Det er saaledes § 3 med de dertil stillede Ændringsforslag, der er under Forhandling.

Ordføreren: Under denne Sags første Behandling har den ærede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) udtalt, at der ingen Tvivl var om, at Landbryggerne kunde sælge deres Øl til de Mænd, der havde bestilt det hos dem, enten disse vilde bruge det til deres egen Huusholdning, eller til deres Næringsvei; altsaa meente den ærede Rigsdags-

mand, at med Hensyn til Indførselen i Kjøbstæderne og Ølets Affættning var der ingen Tvivl. Udvalget har Grund til at antage, at denne Mening er aldeles stemmende med hvad det forrige fgl. danske Cancellie har antaget, skjøndt man intetsteds har fundet den udtrykkelig udtalt, men Udvalget, som har havt en modsat Anskuelse, maa beklage, at den høitærede Rigsdagsmand ikke har imødegaaet den Argumentation, som findes i Udvalgets Betænkning, og som gaaer ud paa, at Bryggerne paa Landet og Rugbrødsbagerne sammesteds ere satte i Classe med hinanden, og at, naar det ikke er tilladt Bagerne at indføre og affætte deres Product i Kjøbstæderne, kan dette heller ikke være tilladt Ølbryggerne. For Bagernes Vedkommende er Spørgsmaalet, som tidligere bemærket, afgjort ved en Højesteretsdom, og Udvalget har antaget, at, dersom Spørgsmaalet var bragt for Landets højeste Domstol for Bryggernes Vedkommende, vilde Resultatet være blevet det samme. Jeg maa ved denne Leilighed tillade mig at gjøre opmærksom paa et Svar, som Indenrigsministeriet har afgivet under 29de Decbr. 1848 paa en Forespørgsel, der blev stillet til det af Udenrigsministeriet, som dertil var foranlediget af et fremmed Gesandtskab. Paa det Spørgsmaal, om en udenbys Bager var berettiget til at have Udsalg i Byen eller paa Torveplads, svarede nemlig Ministeriet, at udenbys boende Bagere ikke vare berettigede til her i Byen at have selvstændigt Udsalg, saalidt som til at sælge Brød paa Byens Torvepladse. Ministeriet bemærkede iøvrigt, at Bagere paa Landet ikke ansaaes berettigede til at indføre Brød i Kjøbstæderne, hvormod det ikke kan være de i de andre Kjøbstæder bosatte Bagere formeent at føre deres Brød fra den ene By til den anden. Svaret findes i Departementstidenden for 1849 Side 342. Hvad Udvalget, uden at have bemærket dette Svar paa den Tid, Betænkningen blev affattet, har antaget, er saaledes bekræftet ved Ministeriets Skrivelse.

Efter hvad den ærede Rigsdagsmand har udtalt, maa Udvalget imidlertid erkjende, hvad der er anført i Motiverne til Lovudkastet, at Spørgsmaalet, om Bryggere paa Landet